

El 1955 va acabar la seva etapa montserratina i se'n va a viure a París, on entra en contacte amb alguns estudiants d'assiriologia. Inicia les seves classes de doctorat a l'École Pratique des Hautes Études. Allà té com a professors a Jean Nougayrol, René Labat i Raymond Jestin. En acabar els cursos de doctorat entrà en contacte amb Samuel Noah Kramer, professor de sumeri a Filadèlfia, que estava de visita a la capital francesa. Kramer li va oferir la possibilitat d'acompanyar-lo a Filadèlfia com a ajudant. Civil acceptà la proposta i el desembre de 1958 va arribar als Estats Units. Allà ràpidament va destacar com un hàbil cuneïformista i va entrar en contacte amb Benno Landsberger, aleshores professor a la Universitat de Chicago. El 1963, Civil s'incorporà a l'Oriental Institute de Chicago com a professor associat establint-se el 1970 com a professor de sumerologia a Chicago. Des d'aquesta ciutat va desenvolupar pràcticament tota la seva exitosa carrera acadèmica.

El 1990, ja consagrat internacionalment, Civil torna a tenir contacte acadèmic amb la universitat catalana, concretament amb l'Institut del Pròxim Orient Antic de la Universitat de Barcelona. El 1992 Civil fou professor visitant a la Universitat de Barcelona durant dos anys, compaginant d'aquesta manera la seva docència a Chicago amb llargues estades a Barcelona. Posteriorment va continuar visitant Barcelona amb vinculació amb la Universitat Pompeu Fabra. L'any 2000 va rebre el títol de doctor honoris causa per la Universitat de Barcelona. Fou president honorari de l'American Oriental Society durant el bienni 2000-2001. L'any 1991 es va publicar el seu volum d'homenatge amb motiu del seu seixanta-cinquè aniversari. El 2017, en commemoració del seu norantè aniversari, Civil va rebre un segon volum d'homenatge, un fet molt excepcional només reservat a les carreres més brillants i longeves del món acadèmic.